

har den Adgang til Appel til Højesteret, som Loven af 1888 hjemler hende; om den fører til noget Resultat, maa blive Højesterets Sag, men Justitsministeren har ingen Beføjelse til for hende at appellere disse Afgørelser.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Den højtærede Justitsminister kunde kun gentage, at han ikke anser Assessor Finsens Forhold for uforsvarligt. Hele Landet vil forbavses derover. Andet skal jeg ikke sige dertil. Den højtærede Justitsminister bedes lægge Mærke til, at det er en urigtig Protokolltilførsel, at hun har tilstaaet, at hun svigagtig har tilegnet sig og forbrugt 3 Kroner. Assessoren lader Alma Bondesen tilstaa, at hun *svigagtig* har gjort det. Han lader hende i Tilstaaelsen bruge dette juridiske Udtryk „svigagtig“, der gør, at Sagen falder ind under en bestemt Straffelovsparagraf, uden at en anden Paragraf, der staar ved Siden af, kan anvendes. Denne Tilstaaelse fra hendes Side indfører han i Protokollen, refererer den mundtlig for fire andre Assessorer og faar hende dømt derpaa. Denne Tilstaaelse er nu af Højesteret stemplet som urigtig, ikke stemmende med de virkelige Forhold, men denne Fremfærd fra Assessor Finsens Side finder den Justitsminister, vi have i Øjeblikket, ikke uforsvarlig. Maa jeg nu blot rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister? Han siger jo, at der intet er at gøre ved Sagen, Nelly Andersen har modtaget de 50 Kr. Han synes slet ikke at bryde sig om, at jeg nu har konstateret, at hun har modtaget de 50 Kr., fordi hun troede, at der deri laa en Oprejsning, medens det nu viser sig, at dette ikke er Tilfældet. Jeg vil da spørge den højtærede Justitsminister, hvad han vil gøre, naar Nelly Andersen indgiver Ansøgning om Oprejsning paa det Grundlag, der nu er konstateret, og som Justitsministeren intet har kunnet sige imod, nemlig at hun har modtaget de 50 Kr. med en Skrivelse, som hun absolut har maattet tro betød Oprejsning for hende, men at hun nu flere Aar efter erfarer, at det ikke betød Oprejsning, idet Kendelsens Ordlyd ikke blev hende meddelt. Naar hun nu paa dette Grundlag indgiver Ansøgning om Oprejsningsbevilling, vil Justitsministeren da meddele hende en saadan? Det er mit sidste Spørgsmaal her i Dag.

Justitsministeren (Goos): Jeg finder ingen Anledning til at svare paa dette

Spørgsmaal, før Andragendet foreligger. Hvad Assessor Finsen angaar, skal jeg endnu en Gang gentage dette, at det jo er højst beklageligt, at en saadan Protokolltilførsel har fundet Sted, men at det, der gør, at hans Forhold ikke kvalificerer sig til de strenge Udtryk, Loven af 5te April 1888 bruger om Betingelserne for Regres, er, at han har svævet i den Tro, at hendes Tilstaaelse var af den Karakter, som den var efter det uheldige Protokollat.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Maa jeg kun bemærke, at Justitsministeren finder denne urigtige Tilstaaelse beklagelig, men dog ikke mener, at den falder ind under Begrebet „uforsvarlig Skødesløshed“. Under Begrebet „uforsvarlig Skødesløshed“ skulde altsaa kun komme det Tilfælde, at Assessor Finsen havde været en ren Kæltring, nemlig bevidst og med Forsæt indført en falsk Tilstaaelse i Protokollen. Saa meget skal der til.

Justitsministeren (Goos): Deri har det ærede Medlem ganske Uret, thi Spørgsmaalet er, om Assessor Finsen efter alt, hvad der forelaa, efter hele Sagens Gang kunde have nogen Undskyldning for den Tro, han svævede i, at Forklaringen var saadan, som han havde tilført den.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Maa jeg sige, at efter alt, hvad der foreligger, er der ingen som helst Undskyldning derfor. Han har ikke en Gang gjort sig den Ulejlighed at undersøge, om det var 3 Kroner. Han indfører uden videre 3 Kroner; det var kun 2 Kr. 8 Ø. Saaledes foreligger der en hel Række Tilfælde, men jeg skal ikke komme ind derpaa, men endnu en Gang trods Justitsministerens Forsøg — han er nu aabenbart blevet lidt ængstelig ved det Udtryk, han brugte — konstatere over for den offentlige Mening her i Landet, at Assessor Finsens Handlemaade ikke falder ind under den uforsvarlige Skødesløshed, der efter hans Mening hjemler Regres. Jeg har, som sagt, kun det Ønske, at vi snarest mulig maa faa en anden Justitsminister, der opfatter disse Udtryk anderledes.

Svend Høgsbro: Jeg skal ikke blande mig videre i Spørgsmaalet om Fortolkningen af § 7 i Lov af 5te April 1888 og Assessor Finsens Forhold dertil. Jeg tror, den ærede Ordfører har ganske Ret i, at den Fortolkning, som Ministeren gav af Forholdet mellem „Skødesløshed og andet